

הבגאז' מלא אימה

חצי הדרך אל אלוהים

אֲנַחְנוּ נוֹסְעִים לְהַתְעַלֵּס בְּבֵית הַקְּבָרוֹת
אֲבָל נַעֲצְרִים בְּחֻצֵי הַדֶּרֶךְ אֶל אֱלֹהִים.
בּוֹא נֹדֶה עַל הָאֲמֶת,
הֲרִי הִבְטַחְנוּ שְׁנֵאֵמַר רַק אֲמֶת:
אֲנַחְנוּ נַעֲצְרִים מִוֶּל חֲפִיסַת הַסִּיגְרִיּוֹת שֶׁהִתְרוֹקְנָה.
כְּשֶׁאֲנַחְנוּ קוֹנִים חֲפִיסָה חֲדָשָׁה,
שׁוֹב אֵין צֶרֶךְ דְּחוּף בְּאֱלֹהִים.

בְּשַׁעַת חֲצוֹת
אוֹלִי יִהְיֶה הָאוֹטוֹ שֶׁלִּי
לְטִנֵּק מְמָנֶע.
אֲנִי לֹא רוֹצֶה לִרְאוֹת אֶת זֶה.
אֲנִי רוֹצֶה לִרְאוֹת אֶת זֶה.
אוֹלִי אֲנִי עוֹצֶמֶת עֵינַיִם,
אֲבָל אֲנַחְנוּ נוֹסְעִים וְרוֹאִים.

שְׁנַיִם נִכְנְסוּ לַעֲשֵׂן הַקֶּרֶב.
אֶחָד נִסְגֵּר, שְׁנִי נִשְׁפָּר.
אֶחָד יָנַק, שְׁנִי נִחְנַק.
אָבָא שְׁלִי.
אָבָא שְׁלִי.

מִדְרֹדֶן וְעַד גְּבַעַת שְׂאוֹל,
גְּבָרִים מֵתִים אוֹחֲזִים בְּרוֹבִים חַיִּים.
אֲנִי שׁוֹמֶעֶת אֶת רַעַם הַקְּרֵבוֹת
הוֹלֵם מִתּוֹךְ מַעֲיֵלָה הֶהְדוּק
אֵי שֵׁם
מִישֶׁהוּ נִהְרָג.

אִי שָׁם
מִי־שֶׁהוּ הָרֵג.
הַגֶּבֶר נִהְרָג עוֹד לִפְנֵי שֶׁהוּא נוֹלָד.

הַגֶּבֶר נִהְרָג.

אֲנִי הַעֲדָה הַיְחִידָה לְצִנִּיחָתוֹ אֶל הָאֲדָמָה
וְהַחֲלָב בְּשָׂדֵי יִבֵּשׁ מוֹל הָאִמָּה.
אֵין לִי דָבָר לְהַצִּיעַ לָךְ
מִלֵּבד סִיגְרִיָּה אַחֲרוֹנָה.
קַח אוֹתָהּ.

כְּמוֹ אֲבִיָּה,
גַּם אֲבִי הָלַךְ אֶל הָאִמָּה
אַחֲרֵי שֶׁהַחֲלָב יִבֵּשׁ.
אַחֵר כֵּךְ נוֹלָדְנוּ. אֲנִי וְאַתָּה.
עָכְשׁוֹ אֲנַחְנוּ נוֹסְעִים אֶל בֵּית הַקְּבָרוֹת בְּאוֹטוֹ שֶׁלָּךְ
וְהַבְּגָאוֹ מִלֵּא אִמָּה.
פְּתוּלֵי הַדֶּרֶךְ אֵינָם נִרְאִים
כְּשֶׁאוֹרוֹת הַפְּנִסִּים כְּבִים מֵרֵב בְּהִלָּה.
אוּלֵי הַתְּהוֹם שֶׁמִּמֶּתִּינָה בְּצַד
הִיא חֲצִי הַדֶּרֶךְ אֶל אֱלֹהִים.
אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים שֶׁהִיא קְרוֹבָה.
הוּא, אֵל מִלֵּא רַחֲמִים.

הַגֶּבֶר נִהְרָג
וְשָׁתָק.

אֲבָל אֲנַחְנוּ לֹא נִפְסִיק לְדַבֵּר
כְּדֵי שְׁלֹא נִאֲלָץ לְהוֹדוֹת
שֶׁהַגֶּבֶר כָּבֵד נִהְרָג.
בְּאוֹטוֹ שֶׁלָּךְ אֱלֹהִים לֹא תִמֵּד נִמְצָא
וּבְבִאגֹז הָאִמָּה יֵשׁ מַחְסֵן שָׁלֵם שֶׁל נֶשֶׁק,
אֲנִי הַעֲדָה.
כְּנִרְאָה שֶׁאֲנִי אִשָּׁה.

וּכְבֹּר אֵינִי יְכוּלָה לְהַמְלִיט מִן הָאִימָה.
הַשָּׁעָה מְאַחֲרֶת וְהַדִּלָּת
לְגַמְרִי נְעוּלָה.

אֶלְמָלָא רַחֲמִים,
אוּלִי לֹא הֵייתִי אִשָּׁה.
וְאִם לֹא נִוְתְּרוּ רַחֲמִים,
אוּלִי אֵינִי אִשָּׁה.
לֹא, אֲנִי לֹא בֹכָה.
רַק כְּשֶׁהִגְבֵּר שׁוֹתֵק וּמִסְתַּוְּבֵב
אֲנִי יוֹדַעַת שְׁאֲנִי אִשָּׁה.
אֲנִי נִזְכָּרֶת שְׁפַעַם רְצִיתִי לְמִצָּא מְלִים שֶׁל נְחֻמָּה
אֲבָל שׁוֹתֶקֶת
מוּלָּה.

אֶלְמָלָא רַחֲמִים
לֹא הֵיטָה הַדֶּרֶךְ הַזֶּה
חֲצִי הַדֶּרֶךְ אֶל אֱלֹהִים.
וְאִם בְּעוֹד רִגַע יִפֹּל כּוֹכֵב אֶל שׁוּלֵי הַכְּבִישׁ הָרֵטֵב
אוּלִי נִבְיַע מִשְׁאֲלָה:
שְׁבִתוּךְ קִבְרֵיהֶם זֹכִים הַיָּמִים
לְמַחְסֵה הַשְּׂכַחָה.

שְׁעַת חֲצוֹת חֲלָפָה.
אֲנִי עוֹמְדָת מוֹל בְּתִי מִטְבָּחִים שֶׁל גְּבָרִים נִהְרָגִים וְשׁוֹתֵקִים,
עֵדָה יְחִידָה בְּאִמְפִּיתֶאֱטְרוֹן הָרִיק
מִדְּרֹדֶן וְעַד גְּבַעַת שְׂאוּל.
בְּכָל פַּעַם שֶׁנִּכְנָסִים לְבֵית הַקְּבֻרוֹת הַזֶּה
יֵשׁ בְּת־קוֹל שְׁצוּעָקָת: "אֶלְמָלָא רַחֲמִים".
לֹא, זֶה לֹא אֲנִי שְׁצוּעָקָת.
אֲבָל אִם הֵייתִי צוּעָקָת,
דְּבַר לֹא הָיָה נִשְׁמָע עוֹד
בְּכָל הָעוֹלָם.

אל מלא רחמים!
המצא מנוחה נכונה
לחיים.

לילה.
ואתה אינך.
ובית הקברות פרוץ אל הרוחות ואל הסערה.
כשהקר גובר לבלי נשא,
אני נכנסת לתוך המאפיה שלך
ומתכסה באפר.